

Van: [redacted] J

Verzonden: 19-11-2022 14:51

Aan: Jan ten Kate <Jan.tenKate@staphorst.nl>

CC: ing. L. Lucas Mulder <L.Mulder@staphorst.nl>,
[redacted] J

Onderwerp: Geweld in Staphorst

Naar aanleiding van het geweld in Staphorst vandaag, stuur ik de burgemeester een kopie van mijn voorstel, om de orthodox-protestantse minderheid het land uit te zetten. Deze bevolkingsgroep, die ook een grote rol speelt in de radicale boerenbewegingen, lijkt steeds agressiever te worden. In zekere zin is dat een emancipatie, want traditioneel was hun houding lijdzaam, maar de overige bevolking hoeft deze emancipatie niet te dulden.

Het is altijd het geval geweest, dat er van deze minderheid een grote dreiging uitging, vanwege hun religieuze overtuiging dat ze op grote schaal de doodstraf mogen toepassen. We moeten dit probleem in lange-termijn historisch perspectief zien, als overblijfsel van de Europese godsdienstoorlogen. In het huidige polarisatie-klimaat valt te verwachten, dat ook heel oude conflicten soms weer opblazen. Het nationaal-liberaal streven tot eenvorming, op de schaal van de nationale staat, is duidelijk mislukt.

De SGP-wethouder, en de SGP-fractievoorzitter, krijgen een kopie van deze mail aan de burgemeester.

[redacted]

Amsterdam, 08 juni 2017

aan de informateur, H. Tjeenk Willink
Postbus 20018
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

de orthodox-protestanten

Mijn eerste brief aan de informateur (12 april 2017) verwees naar de vele politiek en sociale thema's, die onderbelicht blijven tijdens de formatie, en tijdens de voorafgaande verkiezingen. Over bepaalde thema's spreekt de politiek nooit. Eén daarvan is de plaats van bepaalde minderheden in het land. Nederland wordt niet langer bewoond door één grote Hollandse familie, en als dat ooit het geval was, dan heeft het kort geduurd in historisch opzicht. Nederland is juist als verdeelde staat ontstaan: zijn 'onafhankelijkheidsoorlog' viel samen met een burgeroorlog, dat ook een religieuze oorlog was. Het duurde tot de 20e eeuw, voordat een gedeelde nationale identiteit tot stand kwam, en dankzij immigratie, polarisatie, en populisme, is die eenheid al weer weg.

Tegelijkertijd zien we in meerdere Europese landen een tendens, om de nationale identiteit te definiëren in termen van specifieke gedeelde waarden. Het is een reactie op de immigratie, op de Islam, en vooral op de radicale Islam, die vijandig staat tegenover de zogenaamde westerse waarden. De nieuwe norm betekent dat iemand die de nationale waarden niet onderschrijft, ook niet tot de natie hoort, ongeacht zijn afkomst. Dit is een breuk met het 19e-eeuwse nationalisme, waarbij afkomst de identiteit bepaalt. Het zijn de rechtse partijen die het denaturaliseren van islamisten eisen, en 'onze waarden' bepleiten als toetssteen voor verblijf en staatsburgerschap. Rechts lijkt echter niet te beseffen, dat ze daarmee de natie zelf ondermijnen. Als waarden bepalen wie tot de natie hoort, dan vervallen alle traditionele criteria, zoals afstamming, taal, en cultuur.

Gezien deze ontwikkelingen, lijkt het legitiem om de vraag te stellen, of de aanwezigheid van bepaalde groepen wel wenselijk is. Voor Geert Wilders is die vraag heel normaal - hij wil een Nederland met minder Marokkanen, minder salafisten, en minder Oost-Europese arbeidsmigranten. Ook premier Rutte vond het normaal om te eisen, dat bepaalde groepen vertrekken. In mijn eerste brief noemde ik drie voorbeelden van minderheden die beoordeeld moeten worden: homo's, Joden, en orthodox-protestanten. Over de Joden in Europa heb ik Eurocommissaris Frans Timmermans al geschreven (6 februari 2015), en ik heb de informateur op 26 april geschreven over de homo-emancipatie. Deze brief gaat over de orthodox-protestanten.

Met de orthodox-protestanten bedoel ik hier vooral de achterban van de SGP. Deze valt grotendeels samen met een specifieke religieuze stroming, de bevindelijk-gereformeerden. Ze maken wel deel uit van een bredere orthodox-protestantse minderheid. Veel in deze brief geldt voor de orthodox-protestanten in het algemeen, en waar nodig wordt dat aangegeven. Dat de SGP-achterban vaker genoemd wordt, komt vooral door hun zichtbaarheid. De SGP haalde 219 000 stemmen bij de laatste verkiezingen. Niet alle bevindelijk-gereformeerden zullen op de SGP stemmen, en de partij heeft waarschijnlijk kiezers onder de overige orthodox-protestanten, conservatieve katholieken, en enkele seculiere conservatieven. Het lijkt echter aannemelijk dat de ideologische achterban van de SGP tussen 200 000 en 300 000 volwassenen telt. Volgens het CBS is 3,3% van de Nederlandse bevolking 'gereformeerd', ongeveer een half miljoen mensen, maar dat is mogelijk een onderschatting, omdat sommige bevindelijk-gereformeerden zich als 'overig' opgeven.

De eerste brief aan de informateur (12 april), bepleitte de invoering van de segregatie in Nederland, vooral ten behoeve van de PVV en zijn kiezers. De beleidsvoorstellen in deze brief lijken misschien strijdig met het segregatie-model. Dat is niet het geval: ze kunnen worden beschouwd als een bijzondere vorm van segregatie, voor een sterk afwijkende groep. De eerste brief noemde ook de opsplitsing van Nederland als optie, door grote delen van het land aan de PVV over te dragen. Ik heb wel nagedacht over de vorming van een eigen staat voor de SGP. De aanhang is inderdaad sterk geografisch geconcentreerd, maar de vorm en ligging van de Nederlandse *Bible Belt* maakt het als staat ongeschikt. De hier genoemde overzeese optie lijkt in de praktijk beter.

Oordelen over de bevolkingsgroep

De aanwezigheid in Nederland van de orthodox-protestanten, en met name de achterban van de SGP, heeft in moreel opzicht geen voordelen. Ze voegen niets toe aan Nederland, en zouden ook niets toevoegen aan een willekeurig westers land. Dat ligt vooral aan het diepe conservatisme van die mensen, en hun neiging om zich te isoleren van sociale ontwikkelingen. Dat gegeven gaat vooraf aan de aanwezigheid van de SGP als partij, en daarom kan een verbod op de partij het probleem niet oplossen.

Even goede vergelijking hier is de houding van de politiek tegenover 'kanslozen'. Niet alleen de PVV, maar ook de mainstream-partijen, wijzen de toestroom van kansloze migranten af. Rotterdam weert 'kanslozen' uit bepaalde buurten, en Leefbaar Rotterdam wou ze uit de heel stad weren. Nu is 'kansloos' een oordeel over een bepaalde groep in de bevolking. In de praktijk betekent het, dat ze niet in staat zijn om minimaal een MBO-opleiding af te ronden en een baan te vinden, en daarom aangewezen zijn op de sociale voorzieningen.

De SGP-achterban is niet kansloos in die zin, al is het opleidingsniveau vaak laag, maar heeft andere specifieke kenmerken. Uit de groep komen geen innovaties, en bijna geen creatieve bijdragen. Dat geldt voor de orthodox-protestanten in het algemeen: ze zijn niet kansloos, maar wel innovatie-loos en creatiefloos. De SGP en zijn achterban staan rigoureuus afwijzend tegenover technische innovaties, die de traditionele maatschappelijke orde bedreigen. 70 jaar na de eerste televisie-uitzendingen, wil een deel van de SGP-ers nog steeds geen televisie in huis. De bevindelijk-gereformeerden, en meer in het algemeen de orthodox-protestanten, zijn ook doorgaans anti-wetenschap. Ze verwerpen grote delen van de moderne biologie en geologie, als strijdig met het bijbelse scheppingsverhaal. Dat is geen voedingsbodem voor technische innovatie en wetenschappelijke vooruitgang. De cultuur van de orthodox-protestanten staat ook niet open voor creativiteit en culturele innovaties, en die zijn er daar ook niet te vinden.

Als een groep niets voortbrengt dat waarde heeft, dan is het legitiem om zich af te vragen of die groep iets toevoegt aan een specifieke samenleving. Wat verliest Nederland, als de hele SGP-achterban afsterft? Er is minder varkensvlees en kippenvlees, en de totale productie van het midden- en kleinbedrijf daalt met enkele procenten. Dat is snel ingehaald: noch de SGP noch zijn kiezers zijn onmisbaar. Een groot verlies voor kunst, cultuur, wetenschap, en techniek is het zeker niet.

Daartegenover staan de negatieve aspecten, die veelal terug te voeren zijn tot het geloof. De aanwezigheid van de orthodox-protestanten, en met name de achterban van de SGP, is in meerdere opzichten nadelig voor Nederland. Hun aanwezigheid is zeker nadelig voor hun tegenstanders.

Levensbeschouwing en absolutisme

De SGP streeft naar een homogeen-christelijke planeet, waaruit alle overige stromingen en gedachten zijn verdwenen. Dit streven is rechtstreeks terug te voeren tot artikelen 27 en 28 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis, die de 'ware kerk' voorstellen, en eisen dat iedereen zich bij die kerk aansluit. Deze 'ware kerk' is geen specifieke kerkgemeenschap, maar valt wel degelijk samen met het Europees orthodox-protestantisme, en met name het Calvinisme.

Wij geloven en belijden één katholieke of algemene kerk. Zij is een heilige vergadering van de ware gelovigen, die al hun heil verwachten van Jezus Christus, gewassen zijn door zijn bloed, geheiligd en verzegeld door de Heilige Geest. Deze kerk is er geweest vanaf het begin van de wereld en zal er zijn tot het einde toe.

Wij geloven dat niemand, welke positie hij ook heeft, zich van deze heilige vergadering afzijdig mag houden, om op zichzelf te blijven staan. In deze vergadering komen immers bijeen degenen die behouden worden, en buiten haar is er geen heil. Daarom moet ieder zich bij haar voegen en zich met haar verenigen. Zo wordt de eenheid van de kerk bewaard; men onderwerpt zich aan haar onderwijzing en tucht, buigt de hals onder het juk van Jezus Christus en dient de opbouw van de broeders overeenkomstig de gaven die God aan allen verleend heeft, als leden van eenzelfde lichaam.

De SGP verwerpt volledig de vrijheid van geweten ten aanzien van de 'ware kerk', waartoe de SGP-leden zichzelf berekenen, en dat is herhaaldelijk zichtbaar in de partij-standpunten. Het streven naar de volledige bekering van de mensheid tot de protestants-christelijke stroming, wordt gedeeld door de partij, zijn achterban, en de orthodox-protestanten in het algemeen. Het is, samen met het geloof in de Bijbel als Woord van God, de bron van het absolutisme bij deze bevolkingsgroep, en bij haar politieke vertegenwoordigers. Ze willen, op termijn, dat alles wat niet tot de 'ware kerk' hoort, ophoudt te bestaan. De hele wereld een Staphorst, dat is de utopie van de orthodox-protestanten.

Uit het geloof volgt ook onwil en onvermogen, om de waarden, opvattingen, standpunten, en idealen van anderen, als legitiem te aanvaarden. Het is inherent aan de SGP-ers, en aan de orthodox-protestanten in het algemeen, dat ze het eigen geloof voor absoluut waar houden. Anders denken betekent voor de orthodox-protestanten: zich keren tegen God, tegen de ware kerk, en tegen het Woord van God. Dat kan in hun ogen nooit legitiem zijn. Hun eigen religieuze opvattingen kennen geen ruimte voor twijfel, of afstandelijke analyse.

Het streven naar de totale bekering, het verwerpen van de gewetensvrijheid, het verwerpen van het anders denken, en de afwezigheid van twijfel en analyse, leiden tot een absolutisme in het sociaal en politiek denken van de orthodox-protestanten, en dat absolutisme wordt voorbeeldig door de SGP uitgedragen. Dat valt niet te verenigen met een gedeeld burgerschap voor gelovigen en ongelovigen, of met een overkoepelende identiteit. De SGP wil bijvoorbeeld

grondwettelijk vaststellen dat Nederland een christelijke natie is, en stelt daarmee niet-christenen buiten de natie. Het is vervolgens redelijk, dat niet-christenen afscheid willen nemen van de SGP, en van zijn aanhang.

De staat in dienst van God

Het absolutisme heeft verder tot gevolg dat de SGP en zijn aanhangers, die formeel de scheiding van kerk en staat aanvaarden, de staat niet anders kunnen opvatten dan als instrument van het geloof. De partij noemt de overheid 'Gods dienaar'. Ook deze houding is terug te voeren tot de Nederlandse Geloofsbelijdenis, Artikel 36:

Wij geloven dat onze goede God, vanwege de verdorvenheid van het menselijk geslacht, koningen, vorsten en overheden heeft ingesteld. ... En hun taak is niet alleen acht te geven op de openbare orde en daarover te waken, maar ook de hand te houden aan de heilige bediening van de kerk, om te weren en uit te roeien alle afgoderij en valse godsdienst, het rijk van de antichrist te vernietigen en het koninkrijk van Jezus Christus te bevorderen, het woord van het Evangelie overal te doen prediken, opdat God door een ieder geëerd en gediend wordt, zoals Hij in zijn Woord gebiedt.

Ook hier wordt de volledige aansluiting van de mensheid bij het ware geloof, als einddoel genoemd. Voor anderen is geen plaats voorzien. Deze visie op de functie van de staat leidt onvermijdelijk tot de eis, dat de staat de vrijheid van anderen beperkt. Concreet zien we dat de SGP en zijn aanhangers vaak verbodsbepalingen willen invoeren of versterken, en nieuwe wettelijke verplichtingen willen opleggen.

Zo wil de SGP een verbod op abortus, wat voorlopig politiek onhaalbaar is. In de tussentijd wil de SGP de 24-weeken grens voor abortus inkrimpen, de overtijd-behandeling op aanvraag verbieden, de vrouw verplichten tot een anti-abortus advies, en de vrouw dwingen om de wens tot een abortus te motiveren. In de VS is gebleken, dat zulke tactieken in de praktijk legale abortus bijna onmogelijk maken, en de SGP ziet dat ook als doel: "Elke abortus is er een teveel". De SGP wil ook de 'bescherming van het leven' in de Grondwet opnemen, waarmee het moeilijk wordt om de beperking van abortus aan te vechten.

Abortus is het bekendste geval van het opdringen van de eigen religieuze normen aan anderen, en dat doet niet alleen de SGP als partij, maar ook de orthodox-protestantse minderheid in het algemeen. Het houdt echter niet op bij abortus. Onophoudelijk streven de orthodox-protestanten, naar inperking van de vrijheid van hun medeburgers. Dan rijst de vraag, of zulke mensen gewenst zijn als landgenoten.

De SGP wil ook bijvoorbeeld het prenatale onderzoek verbieden, totdat de termijn voor wettelijk abortus is verstreken. Dat is niet slechts een administratieve beperking: de SGP wil op deze wijze vrouwen dwingen, om zwaar gehandicapte kinderen ter wereld te brengen. Ouders worden ook wettelijk verplicht, als het aan de SGP ligt, tot het aanhoren van de christelijke standpunten over gehandicapt leven.

De SGP wil ook het leveren van abortus-voorzieningen buiten Nederland beperken. De SGP wil een subsidie-verbod voor alle pro-abortus organisaties, christelijk of niet-christelijk, die in het buitenland actief zijn. De SGP wil zelfs in de Nederlandse wet een verbod op selectieve abortus in India en China opnemen. De SGP wil embryo-onderzoek verbieden.

De SGP wil een verbod op euthanasie. Ook dat is voorlopig niet haalbaar in Den Haag, beperkingen misschien wel. Zo wil de SGP een verbod op hulp bij zelfdoding, een verbod op het verstrekken van informatie daarover, en een verbod op 'zelfmoordpillen'.

De SGP wil ook een verbod op alle drugs, door het onderscheid tussen hard en soft drugs te schrappen, en het gedoogbeleid in te trekken. Coffeeshops worden daarmee feitelijk verboden.

De SGP wil ook een verbod op de prostitutie, per gemeente als het niet landelijk kan. De SGP wil daarnaast het prostituee-bezoek strafbaar stellen. De SGP wil pornografie verbieden in de openbare ruimte, waaronder ook winkels. Sex-shops worden hiermee feitelijk verboden. De SGP wil pornografie ook online blokkeren ('filteren'). De SGP wil zelfs de verspreiding van pornografie in het buitenland blokkeren, gebruik maken van de functie van Nederland als internet-knooppunt. De SGP wil ook een verbod op "uitingen die relaties tussen mensen schade toebrengen" - bedoeld is dating-sites voor getrouwen.

De SGP wil godslastering verbieden, zoals dat vroeger ook het geval was. Ook de godslastering wil de SGP buiten Nederland bestrijden, door in te grijpen in het internationale internet-verkeer. De SGP wil het bestaande verbod op majesteitsschennis handhaven.

De SGP will werken op zondag verbieden, behalve in onvermijdelijk gevallen (zorg en politie). Ook de koopzondag wordt verboden, alsmede het vrachtverkeer op zondag.

De SGP wil gemeenten de bevoegdheid geven, om niet-westerse allochtonen te weren. De SGP wil een verbod op gezichtsbedekkende kleding. De SGP wil Islamitische organisaties verbieden als ze 'haatpredikers' uitnodigen. De SGP wil een verbod op polygamie. De SGP wil een verbod op Islamitische gebedsoproepen. De SGP wil Holocaust-onderwijs verplichten bij inburgering.

De lijst van verboden en geboden lijkt soms willekeurig. Zo wil de SGP de sport-verslaggeving verbieden, maar dan alleen op op Radio 1. De meeste verbodsvoorstellen staan echter niet op zichzelf, maar worden ingebed in een bredere ideologie. Deze is vooral conservatief en nationalistisch, en kan rekenen op brede instemming onder de orthodox-protestanten.

De SGP streeft naar een bepaald samenlevingsmodel, en wil de politieke en sociale ontwikkeling van Nederland in een bepaalde richting sturen. De ideologie is niet altijd rechtstreeks terug te voeren tot de Bijbelse waarden, maar is ook beïnvloed door de plaats van de orthodox-protestanten in de Nederlandse samenleving. Dat is gedeeltelijk defensief, want ondanks hun aanspraak op de absolute macht, weten de orthodox-protestanten dat ze een minderheid vormen. Ze denken wel de natie in zuivere vorm te vertegenwoordigen.

Is de aanwezigheid van een dergelijke minderheid wenselijk? Daarbij is vooral van belang, of ze bereid zijn andere ideologieën, waarden, en idealen, als legitiem te aanvaarden. Bij het nationalisme ligt dat altijd moeilijk, omdat het een homogene natie vereist.

De SGP is nadrukkelijk nationalistisch, en ziet Nederland als een christelijke natie-staat onder het Huis van Oranje. Dat weerspiegelt de gevoelens van de achterban. Dit nationalisme is opmerkelijk omdat het niet Bijbels is, maar dat heeft te maken met de ontstaansgeschiedenis van Nederland, als protestantse natie en protestantse staat. Deze specifieke geschiedenis heeft de Nederlandse orthodox-protestanten ertoe gebracht, een 19e-eeuwse seculiere ideologie te omarmen, en zich zodoende aan te sluiten bij reactionaire en agressieve stromingen in de Europese politiek.

Niet alles staat expliciet in het verkiezingsprogramma, maar het is duidelijk dat de SGP een 'Europa van de Nationale Staten' voorstaat, de Europese integratie afwijst, en Nederland wil behouden als soevereine staat. De nationale staat als zodanig, en de individuele nationale staten in Europa, worden als een gegevenheid gezien. Met andere opvattingen wordt geen

rekening gehouden. De SGP eist bijvoorbeeld dat het parlement 'de Nederlandse soevereiniteit bewaakt', wat impliceert dat het parlement de Europese integratie moet tegenhouden.

Binnen Nederland heeft het nationalisme van de SGP tot gevolg, dat de partij bij de PVV aanschuift, op meerdere terreinen. De SGP wil meer grenscontroles, wil het Schengen-verdrag opheffen 'in tijden van crisis', de Euro afschaffen, en de Europese vlag weghalen bij openbare gebouwen. De partij wil dat de grenzen dicht gaan voor vluchtelingen, en wil ze overlaten aan hun lot in 'de regio', meestal een oorlogszone. De SGP wil zelfs de strijdkrachten inzetten tegen migratie-stromen. Dat geldt echter niet voor christenen, want die moeten volgens de SGP wel geholpen worden.

Het nationalisme kleurt ook het repressieve inburgeringsbeleid van de SGP. Zo wil de partij migranten verplichten om het Wilhelmus te leren, op straffe van verlies van uitkering. Migrant die zich niet verdiepen in de Nederlandse geschiedenis en cultuur, worden het land uitgezet. De gevolgen voor de betrokkenen zijn ingrijpend. De orthodox-protestanten zijn in het algemeen blind voor de negatieve kanten van hun eigen nationalisme. Uiterlijk verschillen ze wellicht van de stereotiepe PVV-tokkie, maar ze delen vaak een afwijzende houding tegenover alles wat buitenlands is.

De SGP is ook overduidelijk anti-Islam. Uit hun verkiezingsprogramma:

Binnen de islam blijken haat en geweld welig te tieren. De afschrikwekkende kanten van de islam staan de afgelopen jaren vooral door het optreden van IS op het netvlies gebrand. Die werkelijkheid komt door terreuraanslagen wel héél dichtbij.

... massale immigratie van mensen die met name vanuit hun islamitische geloof en cultuur, vreemd, zo niet vijandig staan tegenover de Nederlandse rechtsstaat.

... nieuwkomers die zich nú melden vaak afkomstig zijn uit islamitische landen en culturen die niet zelden haaks, soms zelfs vijandig staan tegenover onze (christelijke) waarden en levensstijl.

... Islamitische praktijken die haaks staan op onze wetten worden niet getolereerd

De partij bepleit een repressief beleid tegenover Islamitische organisaties, en wil de invoering van islamitische feestdagen verbieden. De Islam wordt gezien als een bron van terrorisme, antisemitisme, en christenvervolging. Het lijkt er niet op, dat de partij en zijn aanhang in staat zijn, om vreedzaam samen te leven met een grote moslim-minderheid in Nederland.

De SGP wil ook de Nederlandse samenleving naar eigen maatstaven inrichten. "Het gezin is de hoeksteen van de samenleving" zegt de partij, en duldt daarbij geen tegenspraak. Het klassiek gezin van vader, moeder, en kinderen wordt in de Grondwet vastgelegd, als het aan de SGP ligt, dit zonder de mogelijkheid van gewetensbezwaar. De overheid moet ook de echtscheiding tegengaan: paren die een scheiding aanvragen worden gedwongen tot bemiddeling. De overheid moet ook de prostitutie en pornografie bestrijden.

Naast een grondwettelijke bepaling over de christelijke identiteit, moet ook de wetgeving volgens de SGP christelijk van aard zijn, en dus streng. De SGP is ook een law-and-order partij: meer politie, in elk dorp een wijkagent, meer schietbevoegdheid voor de agenten, meer bevoegdheden voor de inlichtingendiensten, minder privacy, strengere straffen, en de gevangenen moeten betalen voor de gevangenis. De SGP is ook militaristisch, soms op een ouderwetse manier. Er moet meer geld naar defensie, zegt het verkiezingsprogramma, ook naar de reservisten. De strijdkrachten krijgen nieuwe fregatten, mijnenjagers, onderzeeërs, F-35's, en 'wielvoertuigen'. Nederland moet militair ingrijpen in Afghanistan, Irak, Syrië, Mali, en Libië. Specifiek moeten Nederlandse troepen ingrijpen om christenen in moslim-landen te beschermen, desnoods ook Joden en Yezidi's. De SGP suggereert zelfs dat Nederland militair ingrijpt in Noord-Korea, om daar de vervolgte christenen te beschermen.

Een rechtse partij

Het programma van de SGP is dus duidelijk rechts, en dat weerspiegelt de rechtse waarden van de achterban. De SGP is duidelijk geen belangenbehartiger of emancipatiebeweging. Het is ontstaan als rechtse afsplitsing van de Anti-Revolutionaire Partij, die zichzelf nadrukkelijk als rechts profileerde. 'Anti-Revolutionair' verwijst naar de oorsprong van de links-rechtse indeling, enkele jaren na de Franse Revolutie. Het is dus niet misplaatst om de politieke traditie van de SGP, en de partij zelf, als rechts te betitelen.

Dat is een probleem, omdat het schaden en benadelen van derden een hoofdkenmerk is van het rechts denken. De utopieën van rechts zijn doorgaans niet uitvoerbaar door een collectief van rechtse mensen, hoe groot dan ook. Ze vereisen het onderwerpen van *anderen* aan de rechtse normen en waarden. Ze zijn niet verenigbaar met, bijvoorbeeld, een grote linkse minderheid in een rechtse staat.

Dit zien we ook bij de SGP, bij zijn aanhangers, en bij de orthodox-protestanten in het algemeen. Ze hebben geen visie op hoe ze samen kunnen leven met anderen, die hun fundamentele waarden niet delen. Ze willen deze visie ook niet ontwikkelen. Waar ze geconfronteerd worden met afwijkende waarden en idealen, reageren ze door een strategie van repressie te bedenken. Krijgen ze de macht, dan gaan ze die ook implementeren. Ze vormen dus een gevaar.

De SGP wil op vele manieren anderen schaden, door repressie, dwang, en verbodsbepalingen. De toegang tot abortus beperken, bijvoorbeeld, plaatst vooral kwetsbare vrouwen in een uitzichtloze toestand. Het gedwongen dragen van ongewenste gehandicapte kinderen is onmenselijk. Ook de invoering van gebiedsverboden en contactverboden, en het stopzetten van de uitkering van inburgeraars, kan voor de betrokkenen veel leed betekenen. Dat geldt des te meer voor de 'opvang in de regio', dat de vluchtelingen vaak blootstelt aan mishandeling, marteling, en slavernij. De SGP staat simpelweg vijandig tegenover bepaalde groepen, en wil ze opzettelijk schade toebrengen.

Ook opvallend is de toon van de SGP en zijn aanhangers, als het om Israël gaat. De SGP eist dat Nederland in het geheel "pal voor en achter Israël" staat. Ook hier duldt de partij geen tegenspraak: de SGP erkent geen gewetensvrijheid inzake Israël. De partij noemt antisemitisme een "hardnekkige kwaad", en verwerpt de demonisering van Israël. Dat weerspiegelt zeker de stemming onder de orthodox-protestanten, maar het impliceert dat moslims and linkse tegenstanders van Israël als binnenlandse vijanden gelden. Ook de houding tegenover Joden is absolutistisch: de SGP vindt dat de overheid er alles aan moet doen, "om de veiligheid van Joodse burgers te waarborgen". Ik heb in mijn brief aan Frans Timmermans (6 februari 2015) erop gewezen, dat de veiligheid van de Joden in Europa niet gegarandeerd kan worden, zonder een Pinochet-achtig niveau van repressie. De rigide en absolute standpunten van de SGP, en van de orthodox-protestanten in het algemeen, leiden onvermijdelijk tot vijandschap en confrontatie.

Een bijzonder vorm van vijandigheid is het streven van de SGP om een algemene dienstplicht in te voeren, zonder enige erkenning van gewetensbezwaren. Het doel is ook om de samenleving te militariseren, en eventueel verzet van individuen tegen de normen van de SGP te breken:

Een dienstplicht voor iedereen heeft belangrijke voordelen. De komende kabinetsperiode moet verkend worden wat voor- en nadelen zijn en of dit realiseerbaar is. Het gaat om een serieuze en inhoudsvolle invulling, waarbij bureaucratie voorkomen wordt. Kernwoorden moeten zijn

discipline, weerbaarheid, integratie en maatschappelijk dienstbetoon. Na een basistraining voor iedereen zou gekozen kunnen worden voor een militair vervolg of een sociale invulling in bijvoorbeeld de zorg.

Weinig mensen zijn bestand tegen de militaire discipline. Alleen extroverte mensen met een groot incasseringsvermogen kunnen het overleven, misschien 10% tot 20% van de bevolking. Voor de meerderheid is het psychisch belastend, en soms traumatisch. Kwetsbare mensen zijn nooit bestand tegen discipline, dat altijd op agressie en straf berust. Velen zijn ook niet 'weerbaar', en ze worden niet weerbaar door ze aan agressie en straf te onderwerpen, ook niet als het 'maatschappelijk dienstbetoon' heet.

Het moet gezegd worden: de individuele leden van de SGP, en diegenen die bewust op de partij een stem uitbrengen, deugen niet. Ze worden gedreven door feitelijke vijandigheid en agressie, tegen mensen buiten de eigen waardengemeenschap. De repressieve voorstellen van de partij zijn een uiting van deze onderliggende agressie, dat de niet-gelovigen voortdurend in het defensief drijft. Dat leidt vervolgens tot stress: het is onaangenaam om een land te delen met SGP-ers.

Segregatie van de orthodox-protestanten

Op zich zijn de afwijkende waarden van de orthodox-protestanten geschikt voor een segregatie-beleid, zoals voorgesteld in mijn eerste brief aan de informateur (12 april 2017). In een enkel geval, erkent de SGP die mogelijkheid zelf, bijvoorbeeld een verbod op de prostitutie per gemeente. De overzeese optie in deze brief moet als bijzondere vorm van segregatie worden gezien, als pragmatische optie, als 'maatwerk'. Er is wel een reden om de segregatie van de orthodox-protestanten te maximaliseren, namelijk dat hun universele religie betekent dat ze anderen niet met rust kunnen laten. Ze belagen hun medeburgers. In hun ogen gelden de Bijbelse normen, voor iedereen. De afgoderij, de ketterij, de valse kerk, de werken van de duivel, moeten overal bestreden worden, niet alleen in eigen kring.

De orthodox-protestanten hebben nog een nadeel: ze zijn 'dextrogeen'. Ze bevorderen het ontstaan en voortbestaan van verdere rechtse stromingen, ideologieën, en groepen. Een rechtse minderheid leidt sowieso tot een rechtse druk op de samenleving als geheel. De politieke uitdrukking daarvan is samenwerking tussen de SGP en de PVV, meestal per thema, maar ook mogelijk als gezamenlijke gedoogsteun aan een rechts kabinet, of zelfs regeringsdeelname.

De orthodox-protestantse gemeenschappen bieden ook een broedplaats voor seculier rechts: voor de PVV, wellicht ook voor het Forum voor Democratie en het Nederlandse *alt-right*. Ze bieden een rechtse *safe space*, waar je bijvoorbeeld schieten op vluchtelingen kan bespreken, zonder sociale druk. De rol van de orthodox-protestantse gemeenschappen krijgt weinig aandacht, omdat de PVV-bolwerken juist in het katholieke zuiden liggen. Maar we zien bijvoorbeeld in Urk, dat ook een SGP-bolwerk ruimte biedt voor de PVV, omdat daar de tegenstand minimaal is.

Geweld speelt daarbij een rol: Urk is een *no-go zone* voor de tegenstanders van rechts. Wie links is, gaat niet in Urk wonen. Allochtonen doen dat liever ook niet, omdat je dan de kans loopt dat je ruiten ingegooid worden. In de orthodox-protestantse bolwerken bestaat een cultuur van angst, dat meer impact heeft dan het aantal incident suggereert. Als je afwijkend uitziet, ben je nooit 100% veilig op straat in een orthodox-protestants dorp, zeker de kleinere niet-toeristische agrarische dorpen. Meestal gebeurt er niets, maar de bevolking maakt duidelijk dat buitenstaanders niet welkom zijn, en daarom blijven buitenstaanders weg. Soms komt het wel tot openlijk geweld in die gebieden, bijvoorbeeld bij protesten tegen AZC's, of bij de rellen in Kootwijkerbroek tijdens de mond-en-klauwzeer uitbraak.

De agressieve taal van de orthodox-protestanten, dat deels terug te voeren is tot de agressieve taal van de Statenbijbel, heeft ook invloed op de politieke cultuur. De SGP veroordeelt, verwerpt, en verwijt, en toont nooit begrip voor tegenstanders. Dat kennen we ook van het taalgebruik van seculier-rechts Nederland: het gescheld op de Gutmenschen, deugwijven, linkSS, linksgekkies, zelfislamiseerders, landverraders, enzovoort. Een paar voorbeelden van Geenstijl (20-22 mei 2017).

over die domme dhimmies/deugmensen, denk jij nou werkelijk dat zij het toe zullen staan dat zij als eersten onderdrukt zullen worden door de islam? Deze mensen zijn zulke grote watjes en hielenlikkend... zij zullen zich zsm bekeren tot die geweldige islam! Zij zullen nooit willen toegeven dat zij fout zaten. Dan maar heulen met de onderdrukker.

Al die feministische borderliners zijn islam lovers, je zult ze hier niet zien demonstreren, dat doen de echte vrouwen wel, als ze durven, je weet maar nooit waar die linkse haters toe in staat zijn.

Leeghoofd vrouwen, wel de islam willen knuffelen en de hele wereld uitmaken voor populist, maar de sharia willen ze niet. Nee dames, je krijgt 't er bij en jullie worden 1000 jaar in de tijd terug gezet. Dan krijgt Pim Fortuyn toch gelijk : GA TOCH KOKEN., linkse afvallige poetsdoek, terug naar je hok.

Formeel zal de SGP deze Geenstijl-taal veroordelen, wegens de obsceniteiten en godslastering. Bovendien zijn SGP-ers niet op sociale media actief: ze filteren hun internet-verbindingen. In de praktijk, wordt zulke grofheid door de orthodox-protestanten vaak aangemoedigd. Wat telt hier is niet de details van het gescheld: het is een symptoom van het niet voor legitiem houden van tegenstand, oppositie, of kritiek. Dat is de houding van de SGP en zijn aanhang.

Gescheld en agressie

Waar komt die agressie vandaan? Het meedogenloze en harde cultuur van de de orthodox-protestanten is grotendeels terug te voeren tot hun geloof. Het leert ze om geen medelijden te tonen, het vereist volledige toewijding, en het veroordeelt elke zwakte als falen en zonde. De Nederlandse Geloofsbelijdenis verklaart:

En verder, al doen wij goede werken, toch funderen wij daar ons heil niet op. Want wij kunnen geen enkel werk doen of het is besmet doordat wij zondaren zijn, en verdient daarom gestraft te worden. En al konden we op één goed werk wijzen, dan is toch de gedachte aan één zonde genoeg om het verwerpelijk te maken voor Gods ogen. Op deze wijze zouden wij altijd in twijfel leven, heen en weer geslingerd, zonder enige zekerheid, en ons arme geweten zou altijd gekweld worden, indien het niet steunde op de verdienste van het lijden en sterven van onze Heiland.

De Heidelberger Catechismus leert de de orthodox-protestanten dat een mens niets waard is:

Vr.7. Vanwaar komt dan zulke verdorven aard des mensen?

Uit den val en de ongehoorzaamheid onzer eerste voorouders, Adam en Eva, in het paradijs, waar onze natuur alzo is verdorven geworden, dat wij allen in zonden ontvangen en geboren worden

Vr.8. Maar zijn wij alzo verdorven, dat wij ganselijk onbekwaam zijn tot enig goed en geneigd tot alle kwaad?

Ja wij; tenzij dan dat wij door den Geest Gods wedergeboren worden.

Vr.9. Doet dan God den mens niet onrecht, dat Hij in Zijn wet van hem eist wat hij niet doen kan?

Neen Hij; want God heeft den mens alzo geschapen, dat hij dat kon doen; maar de mens heeft zichzelf en al zijn nakomelingen, door het ingeven des duivels en door moedwillige ongehoorzaamheid, van deze gaven beroofd.

Vr.10. Wil God zulke ongehoorzaamheid en afval ongestraft laten?

Neen Hij, geenzins; maar Hij vertoort Zich schrikkelijk beide over de aangeboren en werkelijke zonden, en wil die door een rechtvaardig oordeel tijdelijk en eeuwiglijk straffen; gelijk Hij gesproken heeft: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Vr.12. Aangezien wij dan naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend hebben, is er enig middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tot genade komen?

God wil aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede; daarom moeten wij aan haar, óf door onszelven, óf door een ander, volkomenlijk betalen.

Vr.13. Maar kunnen wij door onszelven betalen?

In generlei wijze, maar wij maken ook de schuld nog dagelijks meerder.

Het is dus geen wonder dat de orthodox-protestanten hard zijn voor elkaar, en voor hun medeburgers. De vraag is of de medeburgers verplicht zijn, om deze onaangename mentaliteit te dulden.

Het is ook een bloeddorstige minderheid. De herinvoering van de doodstraf staat niet langer in het verkiezingsprogramma van de SGP, maar ze hebben van de doodstraf geen afstand genomen. Dat kan ook niet, want het is een Bijbelse norm, en zodoende een norm voor de orthodox-protestantse gemeenschap als geheel. Dat de SGP vasthoudt aan de voorschriften uit het Oude Testament, blijkt uit het feit dat de partij de doodstraf voor Saddam Hussein rechtvaardigde met een beroep op Genesis 9:6.

Zoals gezegd, zijn de orthodox-protestanten ervan bewust dat ze een minderheid vormen, en dat ze daardoor van de macht uitgesloten zijn. Mocht dat veranderen, dat volgt er wel een bloedbad. Het is hier niet nodig om te bewijzen, dat elke orthodox-protestant elke doodstraf uit het Oude Testament ten uitvoer wil brengen. Het probleem is dat een bevolkingsgroep in Nederland de grootschalige toepassing van de doodstraf, voor allerlei vergrijpen, als legitiem en wenselijk beschouwt. Het gaat om de mentaliteit van de achterban van de SGP, die geen afstand kan nemen, van wat voor Bijbels voorschrift dan ook, ook niet als het tot massale wreedheden kan en zal leiden. Zo willen ze de doodstraf voor vrouwen die niet als maagd trouwen (Deuteronomium 22: 13, 14, 20 en 21).

Wanneer een man een vrouw zal genomen hebben, en tot haar ingegaan zijnde, alsdan haar zal haten, En haar oorzaak van naspraak zal opleggen, en een kwaden naam over haar uitbrengen, en zeggen: Deze vrouw heb ik genomen, en ben tot haar genaderd, maar heb den maagdom aan haar niet gevonden; Maar indien ditzelve woord waarachtig is, dat de maagdom aan de jonge dochter niet gevonden is; Zo zullen zij deze jonge dochter uitbrengen tot de deur van haars vaders huis, en de lieden harer stad zullen haar met stenen stenigen, dat zij sterve, omdat zij een dwaasheid in Israël gedaan heeft, hoererende in haars vaders huis; zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen.

Ook voor overspel geldt de doodstraf, volgens Deuteronomium 22:22 en Leviticus 20:10.

Wanneer een man gevonden zal worden, liggende bij eens mans getrouwde vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man, die bij de vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult gij het boze uit Israël wegdoen... Een man ook, die met iemands huisvrouw overspel zal gedaan hebben, dewijl hij met zijns naasten vrouw overspel gedaan heeft, zal zekerlijk gedood worden, de overspeler en de overspeelster.

Bij rigoreuze uitvoering van deze richtlijnen, zouden honderduizenden, zo niet miljoenen, executies uitgevoerd worden. Uit Amerikaans onderzoek blijkt bijvoorbeeld, dat slechts 5% van de bruiden als maagd het huwelijk ingaat. De overige 95% moeten gestenigd worden, zegt de Bijbel, voor wie het letterlijk neemt. We hoeven niet te wachten tot de executies, om te concluderen dat de orthodox-protestanten een gevaar vormen voor hun medeburgers. Het Bijbels denken is ook een voedingsbodem voor het terrorisme, omdat individuele orthodox-protestanten zich geroepen kunnen voelen, om de opdrachten van God uit te voeren.

In mijn eerdere brief over de doodstraf (12 mei 2017), heb ik de invoering van een keuze-wetgeving bepleit, waarbij minderheden de doodstraf in eigen kring kunnen invoeren. Dat lijkt een optie voor de SGP en zijn aanhangers: ze zouden bijvoorbeeld leden van de eigen kerkgemeente kunnen stenigen wegens overspel. Ik heb echter aangegeven, dat deze *legal pluralism* als een bijzondere vorm van segregatie moet worden beschouwd. Het is ook de bedoeling dat derden hun afschuw over zulke executies ten uitvoer kunnen brengen. Dat kan, onder verregaande *legal pluralism*, door leden van dezelfde kerkgemeentes te weren bij allerlei instellingen. Segregatie werkt in twee richtingen. Een overzeese optie voor de orthodox-protestanten is dus niet in tegenspraak met de eerdere voorstellen, het is een variant daarvan.

Impact op de samenleving

Ook als ze geen geweld gebruiken, en ook afgezien van hun repressieve politieke eisen, kunnen de orthodox-protestanten veel schade toebrengen. Hun bijdrage aan de omringende niet-orthodoxe samenleving is vaak negatief.

Zo staan de orthodox-protestanten bekend als hardwerkende mensen, en inderdaad kennen ze een religieus geïnspireerde arbeidscultuur, of beter gezegd een cultuur van hard werken. De mens is zondig en bedorven, en moet dus ploeteren. Dat blijft echter niet beperkt tot de eigen gemeenschap. De SGP gaat uit van een algemene verplichting tot werken, op religieuze gronden, en bepleit ook een lijdzame houding bij de werknemers:

*Te mogen en kunnen werken, is een mooie opgave en een bijzondere roeping. Mensen ontvangen hun leven en hun gaven niet voor zichzelf. Het is de bedoeling dat zij hun gaven inzetten tot eer van hun Schepper en ten dienste van andere mensen.
... Van werknemers mag verwacht worden dat zij niet enkel op hun rechten gaan staan en bij tegenslagen er een tandje bij zetten.*

De verheerlijking van het hard werken leidt snel tot uitbuiting, in ondernemingen geleid door orthodox-protestanten. Ook zonder uitbuiting is hun arbeidscultuur een probleem, want er wordt geproduceerd om te werken, en niet om de productie. Een SGP-er in het midden- en kleinbedrijf zal geen porno of abortuspillen produceren, maar stelt verder geen morele normen ten aanzien van de productie. Landschap, klimaat, milieu, en dieren, mogen eronder lijden, als er maar gewerkt wordt.

Het valt niet te ontkennen, dat de hardwerkende orthodox-protestanten groepsgewijs schade hebben toegebracht aan milieu en landschap, vooral in de intensieve veehouderij. De Gelderse Vallei is daarvan een bekend voorbeeld. De vele bedrijfsterreinen in de orthodox-protestantse gebieden laten zien, dat deze minderheid ook in niet-agrarische sectoren overmatig energie

gebruikt, ruimte opslokt, en vervoer over de weg stimuleert. De amoraliteit ten aanzien van de productie volgt het orthodox-protestants geloof, waarin slechts de mens en God een rol spelen.

Waar de orthodox-protestanten invloed hebben in de gemeenten, lijden landschap en ruimtelijke ordening daaronder. Veel stallen, veel mest, veel stank: het orthodox-protestants platteland is meteen herkenbaar. In de bossen worden teveel campings en vakantieparken aangelegd, en de dorpen worden overmatig uitgebreid, met veel eengezinswoningen. Deze 'orthodox-protestantse ruimtelijke ordening' werkt ook toenemend autoverkeer in de hand.

Deze mentaliteit zien we ook terug in het verkiezingsprogramma van de SGP. Het bevat wel enkele punten die als 'groen' overkomen, zoals een verpakkingbelasting, en een belasting op het vliegverkeer. Daartegenover staat een herhaalde wens om schade aan het milieu toe te staan, vermeerderen, of bevorderen. De SGP vindt dat boeren meer mest mogen uitrijden, ook het hele jaar door, en de partij wil de nitraatnormen en de fosfaatnormen versoepelen. Specifiek de melkveehouderij moet meer fosfaat kunnen lozen, en in de intensieve pluimveehouderij wordt het kappen van snavels weer toegestaan. Mega-stallen worden toegestaan, en de provinciale normen voor dierantallen worden versoepeld. De SGP wil meer en zwaardere chemische bestrijdingsmiddelen toestaan, ook de zeer schadelijke neonicotinoïden, dit onder de noemer 'geïntegreerde gewasbescherming' en 'effectief beschermen'. De beperkingen op de visserij worden versoepeld, en de visquota verruimd.

De SGP wil geen nieuwe natuurgebieden, wil het natuurbeheer overhevelen aan de boeren en grondeigenaren, en wil de bestaande natuurgebieden inkrimpen. De SGP wil onbeperkte dorpsuitbreiding ten behoeve van de 'eigen' bevolking, wil de bevoegdheden van de regionale omgevingsdiensten beperken, en wil meer bouwvergunningen afgeven, ook zonder onderzoek naar de gevolgen voor flora, fauna, en archeologie. De SGP wil vergunningvrije uitbreiding van de eigen woning, en wil de splitsing van plattelandswoningen voor verkoop toestaan.

De SGP wil de snelweg A20 verbreden, en het knooppunt A1/A30 bij Barneveld vergroten. De partij wil ook provinciale wegen verbreden, zoals de N59 op Goeree-Overflakkee, en de N36 en de N50 in Overijssel. De partij wil een nieuwe snelweg door de Betuwe, tussen A30 en A15, en een verlenging van de A4 ten westen van Rotterdam. De partij bepleit grotere vrachtwagens, de uitbreiding van luchthaven Lelystad, en het openhouden van de kolencentrales.

Een groot deel van deze negatieve wenslijst is simpelweg afkomstig uit de eigen achterban. Het wordt niet opgedrongen door een elite, of een partij-bureau. Het zijn de orthodox-protestantse boeren en transport-ondernemers, en het orthodox-protestants MKB, die zulke wensen bij de partij indienen. Ze denken niet na over de schade aan derden, de schade aan landschap en milieu, omdat nadenken over de schade vreemd is aan hun groepscultuur.

Beleid: de staat reageert

Hoe moet de niet-orthodoxe bevolking omgaan, met een minderheid die zo neerkijkt op zijn medeburgers, hun vrijheid zoveel wil beperken, and zoveel schade aan die medeburgers wil toebrengen? De ethiek van de nationale staat schrijft voor, dat we mensen als 'medeburger' zien op grond van hun afkomst, een gedeelde geschiedenis, en een gezamenlijke cultuur en taal. Dat lijkt achterhaald, in het licht van de toenemende polarisering en fragmentatie in de westerse samenlevingen. Bovendien hebben de orthodox-protestanten zelf nooit deze nationale eenheid in de praktijk gebracht. Eeuwenlang wilden ze de katholieken niet aanvaarden als volwaardige Nederlanders, terwijl ze zichzelf als belichaming van de nationale identiteit zien. De standpunten van de SGP maken duidelijk, dat de partij en zijn aanhang deze arrogantie niet los kunnen laten.

Zoals eerder opgemerkt, leidt het toenemend gewicht van waarden als nationaal kenmerk, tot een herdefiniëren van de nationale gemeenschap als waardengemeenschap. Vanuit deze benadering is het duidelijk, dat de orthodox-protestanten en hun tegenstanders gewoon niet bij elkaar passen, ook al spreken beide groepen Nederlands, ook al zijn ze hier geboren, ook al stammen ze allemaal af van Nederlandse voorouders. Ik begrijp heel goed dat rechts de 'nationale waarden' ziet als een stok om migranten te slaan, vooral de moslims, maar de logica van de waardengemeenschap beperkt zich niet tot één minderheid.

Als de nationale staat de woonplaats is van een groep die bepaalde waarden deelt, dan moet logischerwijze iedereen die waarden delen. Bij verschil in opvattingen over fundamentele waarden, moet iemand vertrekken. En ook al laten we de eis tot gedeelde nationale waarden vallen, dan rest simpelweg de vraag, of de ene groep wel samen wil leven met de andere. Nederland is dat stadium al lang gepasseerd: zoals iedereen op de sociale media kan constateren, hier houden wij niet van elkaar. Er zijn meerdere diepe breuklijnen in de Nederlandse samenleving, vaak genegeerd door de media en de politieke elite. De kloof tussen de orthodox-protestanten en hun tegenstanders, is slechts één voorbeeld.

Er is geen 'oplossing' voor dit probleem. Er is wel een strategie waarmee de staat kan reageren: de illusie van de nationale eenheid loslaten, en een segregatie-beleid voeren. Daarmee houdt de staat de vijandige groepen in elk geval uit elkaar. Uiteraard rijst dan de vraag, waarom er überhaupt een nationale staat moet zijn, als zijn veronderstelde eenheid is verdwenen. Daarom noemde mijn brief van 12 april 2017 ook de mogelijkheid, om de helft van Nederland aan de PVV over te dragen.

Zo bekeken, is het verplaatsen van misschien 2% van de bevolking geen ramp. Nogmaals, een orthodox-protestantse staat op Nederlands grondgebied is niet onmogelijk, maar wel erg onhandig, zeker in combinatie met een eigen staat voor de PVV. De overzeese optie is een uitvoerbaar alternatief. Het sluit ook aan, bij een traditie van emigratie onder de orthodox-protestanten, die blijkbaar aanvoelen dat ze hier niet helemaal thuishoren.

De staat kan een groot deel van de orthodox-protestantse minderheid het Nederlandschap ontnemen, door middel van inhoudelijke toetsen - een omkering van de inburgeringstoets, als het ware. De procedure moet duidelijk maken dat het niet om een religieuze vervolging gaat, noch een collectieve straf. Dergelijke toetsen kunnen positief of negatief worden geformuleerd: ben je voor dit, ben je tegen dat, aanvaard je dit, neem je afstand van dat? De orthodox-protestanten worden vooral getoetst op hun eigen problematische waarden, en op onwil en onvermogen, om de waarden, opvattingen, standpunten, en idealen van anderen, als legitiem te aanvaarden.

De volwassenen die geen afstand willen nemen van deze problematische waarden, verliezen het Nederlandschap, verliezen het recht om in Nederland te wonen, en worden overgeplaatst naar Canada en het midden-westen van de Verenigde Staten, waar ze kunnen aansluiten bij de *Dutch Reformed* minderheid.

Dat doet misschien denken aan de voorstellen van Ayaan Hirsi Ali en anderen, om moslims te dwingen tot een keuze tussen Koran en Grondwet, en aan voorstellen van de PVV en het Forum voor Democratie, om scholen te toetsen op loyaliteit tegenover de rechtstaat. Deze brief is echter niet bedoeld als satire op Ayaan, Wilders, en Baudet, of als wraak voor hun voorstellen. Uitgangspunt hier is het falen van de nationale staat, en de vraag of 'wij' allemaal samen willen leven, zoals de nationale staat veronderstelt. De toetsen zijn een middel om die mensen te identificeren, die vanuit hun eigen waarden en logica, dat niet kunnen opbrengen.

Afstand nemen

Van groot belang is de bereidheid om afstand te doen van de visie van de staat als 'dienares Gods', zoals de SGP dat formuleert. In de praktijk zou dit zo werken: alle volwassenen met een Nederlands paspoort worden opgeroepen om te verschijnen op het gemeentehuis, en daar een verklaring te tekenen, dat ze de laatste zin van Artikel 36 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis niet onderschrijven, en daarvan afstand nemen. Tekenen ze niet, dan wordt hun paspoort ingenomen en vervangen door een vreemdeling-document, ter voorbereiding van hun emigratie. De inwoners van gemeenten met veel orthodox-protestanten komen als eerste aan de beurt. Het kan misschien tien jaar duren, voordat iedereen opgeroepen is, maar het hoeft ook niet heel snel. Het moet wel van meet af duidelijk zijn, dat mensen die niet tekenen daadwerkelijk moeten vertrekken.

Een meer algemene versie zou afstand eisen van het principe dat de Bijbel een leidraad vormt voor het optreden van de staat, of van het principe dat de Bijbel normstellend is voor de samenleving als geheel. Ook de houding tegenover de niet-orthodoxe bevolking moet aan de orde komen. De staat kan burgers verzoeken om formeel te verklaren, dat de antwoorden op de vragen 7 t/m 10 van de Heidelberger Catechismus niet van toepassing zijn op niet-christenen, en ook niet specifieke bijbelteksten, zoals bijvoorbeeld Leviticus 20: 10,11, en 12.

Enkele specifieke thema's, waarbij de orthodox-protestanten geen tegenspraak dulden, moeten expliciet genoemd worden als voorwaarde voor het Nederlandschap. Oppositie tegen het bestaan en het voortbestaan van de Staat Israël moet als legitiem erkend worden. De bescherming van het ongebooren leven moet niet van toepassing zijn, bij zwangerschap van niet-christelijke vrouwen. Ook het streven naar een Europese staat moet als legitiem erkend worden. De opgeroepen burgers moeten de vrijheid van geweten erkennen ten aanzien van de staten-orde en de individuele staten: hiermee wordt feitelijk het anti-nationalisme aanvaard. Ook het streven naar de afschaffing van de monarchie moet als legitiem erkend worden.

De orthodox-protestanten worden niet gevraagd om hun godsdienst als geheel af te zweren. Ze worden ook niet *gedwongen* om iets te ondertekenen. Ze worden slechts geconfronteerd met het feit dat de niet-orthodoxe bevolking niet verplicht is, om ze te dulden als mede-burgers. Ze kunnen hun levensstijl ook voortzetten, maar dan elders.

Natuurlijk zullen er opportunisten zijn, die de afstandsverklaringen ondertekenen, met de heimelijke bedoeling om door te gaan met hun praktijken. De verklaringen moeten daarom helder en scherp geformuleerd worden. Het is ook wenselijk om ze breed toe te passen. Zo moeten dergelijke afstandsverklaringen ook een vereiste worden, voor omgevingsvergunningen in de landbouw en MKB, voor werken bij de politie en strijdkrachten, bij de rechterlijke macht, en bij aanvraag van een wapenvergunning en een rijbewijs. Ze zouden ook op schoolbesturen toegepast moeten worden. Om te beletten dat individuen de voorschriften ontwijken met een beroep op de anti-discriminatie wetgeving, moet deze ingetrokken worden. Ook artikel 1 van de Grondwet moet geschrapt worden. (De SGP wil overigens zelf de Algemene wet gelijke behandeling afschaffen).

Door brede toepassing van de vereiste afstands- en erkenningsverklaringen, wordt de orthodox-protestantse gemeenschap als geheel met het beleid geconfronteerd, ook als niet iedereen de verklaringen naar waarheid tekent. Dat is ook een middel, om de druk tot emigratie op te voeren. Daartegenover moet financiële hulp bij emigratie beschikbaar zijn.

Nogmaals, mijn eerdere voorstellen voor segregatie (12 april 2017) bieden juist heel veel ruimte aan minderheden, om de samenleving *in eigen kring* naar eigen wens in te richten. Zo stelde ik voor, dat PVV-ers allochtonen mogen weren in bepaalde wijken, een eigen zuil

zouden krijgen met eigen autochtone scholen, universiteiten en ziekenhuizen, en dat ze mogen winkelen in eigen winkels met autochtoon personeel, waar ze in gulden mogen betalen. Zodoende wordt hun utopie, de Hollandse samenleving van circa 1955, enigszins verwezenlijkt.

Het lijkt misschien, dat ik de orthodox-protestanten uit wil sluiten van deze positieve ontwikkeling. Dat is niet het geval. Zij mogen ook hun utopie verwezenlijken, maar dan in Minnesota of Saskatchewan. De segregatie heeft altijd twee kanten. De invoering van gesegregeerde PVV-wijken verlost de PVV-er van zijn Marokkaanse burens, meer verlost ook de overige wijken van de PVV-ers. In het geval van de orthodox-protestanten, die niet bereid zijn om hun eisen te beperken tot eigen kring, is emigratie van de kerngroep een passende strategie, om het gevaar voor derden te verminderen.

Natuurlijk is het ook mogelijk, dat als ze op het punt staan hun Nederlands paspoort in te leveren, de orthodox-protestanten tot inkeer zullen komen, inzien dat ze veel leed hebben toegebracht aan hun medemens, hun geloof aanpassen, en zich voortaan vriendelijker opstellen. Meerdere religieuze stromingen hebben in het verleden die stap gezet. Ik verwacht het echter niet bij de aanhang van de SGP: mogelijk bepalen erfelijke persoonlijkheidsfactoren hun harde opstelling tegenover de buitenwereld.

De waarschijnlijke uitkomst van de Canada-strategie is dat rond 200 000 mensen Nederland verlaten. Over een periode van vijf tot tien jaren, zou dat niet echt opvallen: het verlies wordt gecompenseerd door de bevolkingsgroei. Lokaal zullen er problemen zijn met leegloop en krimp, die vooral door sloop opgelost kunnen worden. Het is niet per se nodig, dat er in Staphorst mensen wonen. In Canada en de VS is immigratie op die schaal nauwelijks merkbaar. Voor het overige zijn er, zoals gezegd, geen negatieve gevolgen van het vertrek te verwachten.

Het is niet de bedoeling van deze brief, om in te gaan op de politieke haalbaarheid van de voorstellen. Ik schrijf de informateur, zoals gezegd, over thema's die de politiek verzwijgt. Daarom is omzetting in beleid ook onwaarschijnlijk, maar het zou onethisch zijn, om problemen te negeren omdat ze de politieke elite niet interesseren.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

Legenda verwijzing	Artikel verwijzing	Uitzonderingsgrond
Artikel 5.1 lid 1 Woo – Absolute uitzonderingsgronden De openbaarmaking van deze informatie:		
A	art. 5.1 lid 1 a	Kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 5.1 lid 1 b	Kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 5.1 lid 1 c	Betreft bedrijfs- en fabricagegegevens die vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 5.1 lid 1 d	Betreft persoonsgegevens als bedoeld in paragraaf 3.1 (bijzondere persoonsgegevens) of paragraaf 3.2 (persoonsgegevens van strafrechtelijke aard) van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming, waarvoor geen toestemming is gegeven of door de betrokkene kennelijk zelf openbaar zijn gemaakt
E	art. 5.1 lid 1 e	Het betreft nummers die dienen ter identificatie van personen die bij wet of algemene maatregel van bestuur zijn voorgeschreven als bedoeld in artikel 46 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming, tenzij de verstrekking kennelijk geen inbreuk op de levenssfeer maakt
Artikel 5.1 lid 2 Woo – Relatieve uitzonderingsgronden Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen:		
F	art. 5.1 lid 2 a	Het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
G	art. 5.1 lid 2 b	De economische of financiële belangen van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen
H	art. 5.1 lid 2 c	Het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
I	art. 5.1 lid 2 d	Het belang van de inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
J	art. 5.1 lid 2 e	Het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen
K	art. 5.1 lid 2 f	Het belang van de bescherming van andere dan in art. 5.1 lid 1 sub c genoemde concurrentiegevoelige bedrijfs- en fabricagegegevens
L	art. 5.1 lid 2 g	Het belang van de bescherming van het milieu waar deze informatie betrekking op heeft
M	art. 5.1 lid 2 h	Het belang van de beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage
N	art. 5.1 lid 2 i	Het belang van het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen
O	art. 5.1 lid 4	Het belang dat de geadresseerde erbij heeft om als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie (tijdelijke beperking)
P	art. 5.1 lid 5	De onevenredige benadeling welke, in uitzonderlijke gevallen, wordt toegebracht aan een ander belang dan genoemd in art. 5.1 de leden 1 en 2, bij andere informatie dan milieu-informatie.
Q	art. 5.1 lid 6	Het belang genoemd in artikel 5.1 lid 1 c, het hier milieu-informatie betreft waardoor, bij openbaarmaking, ernstige schade wordt toegebracht aan het genoemde belang in artikel 5.1 lid 1c
Artikel 5.2 lid 1 Woo – Persoonlijke beleidsopvattingen De informatie uit documenten betreft:		
R	art. 5.2 lid 1	Persoonlijke beleidsopvattingen. Onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad, niet zijnde feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter
S	Art. 5.2 lid 2	Tot personen te herleiden gegevens, met betrekking tot door het bestuursorgaan, met het oog op een goede en democratische bestuursvoering, verstrekte informatie die kwalificeert als persoonlijke beleidsopvattingen